

Norsk psykologforening,
Fagetisk råd
Postboks 419 Sentrum
N-0103 OSLO

Fagetisk råd

Klager

Psykolog

FER sak: 12/18K

Dato: 28.08.2018

**VEDR.: FAGETISK KLAGESAK
KLAGER:
INNKLAGET PSYKOLOG:**

Fagetisk råd, NPF (FER) mottok klagen 06.04.18 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 27.08.18.

Bakgrunn for klagen

Klagen omhandler måten psykologen fremsto på i sin rolle som sakkyndig for barneverntjenesten i en sak der det var uenighet om bosted og samvær for tre barn. Klager er far til barna. I tillegg til selve klagen er det vedlagt kopi av en politirapport som dokumenterer negative forhold hos mor samt kopi av sider fra en rapport som bl.a. beskriver ulike forhold ved mors fungering (det er uklart hvor denne rapporten stammer fra).

Klager beskriver at han og hans tidligere ektefelle var i konflikt pga. en uenighet om barna (bosted, samvær, daglig samarbeid). Da obligatoriske og frivillige meklingsforsøk ikke førte frem, tok klager kontakt med barneverntjenesten for å få hjelp til å løse situasjonen. I klagen hevdes det at innklaget psykolog ble oppnevnt som sakkyndig av barneverntjenesten for å bistå.

Det er uklart hvor mange ganger klager møtte psykologen, men han beskriver at han følte seg irtettesatt, mistrodd og mener psykologen hadde en gal oppfatning av saken, spredte feilaktig informasjon, stilte provoserende og konfliktfremmede spørsmål samt gjorde vurderinger og ga råd som har hatt langvarige og negative konsekvenser for ham og hans familie. En god del av klagen går med til å beskrive disse konsekvensene samt hvordan andre instanser har vurdert deler av konflikten. Klager gjør psykologen direkte ansvarlig for at han nå har mistet kontakten med to av sine barn.

Mer konkret mener klager seg trakassert av psykologen, og hevder at han fremprovoserte falske tilståelser hos barna og skapte ytterligere konflikt.

Som nevnt i fremstillingen av saksgangen under, mottok FER en uoppfordret kommentar kort tid etter at klagen ble oversendt psykologen.

I kommentaren skriver psykologen at selv om FER ikke har besluttet om de vil utrede saken, vil han komme med en del foreløpige kommentarer.

Psykologen opplyser at han rundt 2012 var engasjert som veileder for barneverntjenesten. Han var også med i enkelte saker og bisto direkte i utredningen av disse. Han var aldri oppnevnt som sakkyndig med selvstendig mandat. All kontakt med klager og hans familie skjedde sammen med saksbehandler i barnevernet. Han gjorde heller ikke egne notater og skrev heller ikke rapporter. Slik psykologen husker oppdraget, skulle de bidra til å finne ut hvordan barna hadde det sammen med sine foreldre og bedre samarbeidsklimaet mellom foreldrene.

Psykologen skriver at han ikke kjenner seg igjen i klagers beskrivelse av hans oppførsel, og han avviser både at han har skjelt ut klager eller sendt ham hoverende og sinte blikk. Han beklager at klager har opplevd hans utspørring som «politimessige avhør», men avviser denne beskrivelsen. Han mener at han selv var klar, pågående og direkte, noe han mener er nødvendig når barns omsorgssituasjon skal vurderes. Psykologen erkjenner at han kan ha stilt spørsmål om hvorfor partene ikke hadde reist omsorgssak for retten, men opplever dette som et naturlig spørsmål i en sak som var fastlåst og der det var nødvendig å finne ut hva partene ønsket å gjøre fremover. Han kan ikke huske selv å ha hatt med kontakt med familievernkontoret og kjenner heller ikke til kontakten som skal ha vært mellom barneverntjenesten og familievernkontoret.

Avslutningsvis skriver psykologen at barneverntjenesten og han opplevde at de ikke lyktes med oppdraget og han beklager sterkt utviklingen i saken slik klager har beskrevet den. Han kan imidlertid ikke påta seg ansvaret for den videre utviklingen i saken. Da klager gikk med på at barna skulle bo hos mor, anså barneverntjenesten at et av spenningstemaene var redusert. Ifølge psykologen var det ikke klare tegn til at forholdene hos moren var uforsvarlige på dette tidspunktet, og da ingen av foreldre ønsket bistand, ble saken henlagt.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Saksgang

06.04.18	FER mottok brev fra klager med klage på NPF-medlem
10.04.18	Klagen ble oversendt innklaget psykolog med
18.04.18	FER mottok en uoppfordret kommentar fra innklaget psykolog
27.08.18	FER vurderte henvendelsen i møte.

FERs vurdering og konklusjon

FER har vurdert saken på bakgrunn av det foreliggende materialet. Klagen retter seg mot psykologens rolle som sakkyndig for en barneverntjeneste, men psykologen opplyser at han kun har vært veileder for barneverntjenesten og ikke sakkyndig med et eget mandat. Han har følgelig heller ikke skrevet noe rapport. Rollen er imidlertid noe uklar i og med at psykologen også deltok ved «å være med sammen med saksbehandler i enkelte av sakene». Han fremstiller seg som at han bisto saksbehandler, som både var utreder og mekler. FER er av den oppfatning at psykologen tydeligere kunne formidlet sin rolle og funksjon overfor klager, men vurderer ikke dette som så alvorlig at det bryter EPNP.

Når det gjelder klagers beskrivelse av psykologens opptreden i møter, blir dette tilbakevist av psykologen. Han har heller ingen erindring om at han har hatt noen aktiv rolle i kontakten med andre instanser. Dette blir dermed stående som påstand mot påstand, og FER har ingen mulighet til å avgjøre hvilken beskrivelse eller opplevelse som er korrekt.

FER vurderer at psykologens begrunnelse for de tema som er tatt opp med partene er rimelige, men kan, som nevnt, ikke avgjøre hvorvidt utformingen av disse har skjedd på en slik måte at det er i strid med EPNP.

Saker om bosted og samvær som ikke lar seg løse ved vanlig mekling er alvorlige og konfliktfylte, noe partene tok konsekvensen av og frivillig kontaktet barneverntjenesten. Saken ble imidlertid henlagt etter at partene i foreldrekonflikten inngikk en avtale og barneverntjenesten ikke dokumenterte så alvorlige forhold hos mor at det ga grunnlag for å fraråde denne løsningen. Sakens utvikling etter dette er negativ, men FER er enig med den innklagete psykologen at han ikke kan lastes for denne, spesielt ikke på bakgrunn av den begrensede rolle han synes å ha hatt i saken.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager har FER gjort følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av fagetisk råd kan ankes til psykologforeningens ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.5 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk Psykologforening sammen med fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening

Svanhild Mellingen, leder

For leder Ingvil Aubert, sekretær FER
Kopi: Sentralstyret NPF, v/president Tor Levin Hofgaard

